

דברי משיח

ה'תשמ"ט

שיחות ליל א' דחג הסוכות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

הוספה : פנינים מה"יחידות" לחברי הקרן לפיתוח "מחנה ישראל" תשנ"ב בפרסום ראשון (ח"ו)

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריאה

ה' תהא שנת עצמות טובה

קט"ז שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת חג הסוכות – הננו מוציאים לאור "הנחה" משיחות ליל א' דחג הסוכות תשמ"ט (לפני שלושים שנה, וכקביעות שנה זו) – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשמ"ט". בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מה"יחידות" לחברי הקרן לפיתוח "מחנה ישראל", אור לח' תשרי תשנ"ב – בפרסום ראשון¹.

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"ב-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנן ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובוה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח-תשנ"ג), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממ"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

ערחה"ט, ה'תשע"ט (ה' תהא שנת עצמות טובה),

קט"ז שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,

ברוקלין, נ.י.

1) בעת הופעת דברי משיח תשנ"ב ח"א ה"י רק חלק קטן מהר"ד תח"י, ובתקופה האחרונה הגיע ליידינו סרט וידיאו מה"יחידות" במילואה (כשלוש וחצי שעות). אי"ה בהמשך חודש תשרי נפרסם פנינים נוספים מ"יחידות" זו.

2) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ג' הנחות (הנחה ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים", ה"ר"ד" ש"ל ע"י מערכת "פאקס א' שיחה", והנחה ש"ל ע"י "ועד הנחות בלה"ק").

בס"ד. שיחת ליל א' דחג הסוכות ה'תשמ"ט

— לאחר תפילת ערבית —

הנחה בלתי מוגה

א. "פותחין בברכה"¹ – ברכת "גוט יום טוב". ומכיון דאיתא בילקוט² ש"שלוש שמחות כתיב בחג" – לכן מתאים להתחיל באמירת ברכת "גוט יום טוב" (שזהו ג"כ הענין דשמחה) שלוש פעמים.

[הקהל הכריז "גוט יו"ט" ג' פעמים, ואח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן וישמחת בחגך"].

ב. שמחת בית השואבה מתחילה מהלילה הראשון של סוכות.

דהנה, כן ה' בזמן בית ראשון, כמובן מזה שהפסוק³ "ושאבתם מים בששון" (שממנו לומדים את ענין שאיבת המים דשמחת בית השואבה, שזה צריך להיעשות "בששון"⁴) נאמר ע"י ישע"י הנביא, והרי הוא ה' בזמן בית ראשון, שאז חגגו ("געפראוועט") את שמחת בית השואבה בכל שבעת הלילות דחג הסוכות (החל מהלילה הראשון) "בששון" ועם כלי שיר.

אבל אח"כ, בזמן בית שני⁵, התחילו את השמחה דבית השואבה רק "במוצאי יום טוב הראשון של חג"⁶, כי החכמים גזרו איסור שבות על "החליל של בית השואבה שאינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב"⁷.

אבל עכשיו נהוג לחגוג את שמחת בית השואבה גם בלילה הראשון של סוכות (וכן בשבת), דלהיות שחגיגת שמחת בית השואבה כיום הוא רק מנהג (לא כמו שהי' בזמן הבית), לכן מותרים על ה"חליל" כדי שיוכלו לחגוג את שמחת בית השואבה גם בלילה הראשון של סוכות⁸.

ואעפ"כ, השמחה שחוגגים בליל יו"ט היא שמחה גדולה ביותר – ע"י שירה בפה, טיפוח בידיים וריקוד ברגליים [ואע"פ שמצינו סוגיא שלימה⁹ בנוגע לטיפוח בידיים ביום

(6) סוכה נא, סע"א (במשנה).

(7) שם נ, א.

(8) בכ"ז – ראה גם מעייני הישועה (קה"ת, תשמ"ח).

ע' 43 ואילך. וש"נ.

(9) ביצה לו, ב.

(1) ע"פ פתיחת אגה"ק ס"א. וראה לקו"ש חכ"ד ע'

641 הערה ד"ה פותחין בברכה. וש"נ.

(2) שמעוני – אמור רמז תרנד (בתחלתו).

(3) ישע"י יב, ג.

(4) סוכה מח, ב.

(5) ראה לקו"ת ר"ה נו, ג. ובכ"מ.

השבת – מכל מקום רואים שזה כבר נעשה מנהג ישראל (ש"תורה היא¹⁰) שמותר לעשות זאת ביום השבת, ובפרט בשבת של שמחה, ועאכ"כ ביו"ט¹¹].

ואדרבה – בלילה הראשון יש שמחה יתירה, ביתר שאת וביתר עוז, להיות שזוהי שמחה חדשה ממש, משא"כ בשאר הלילות שלאחרי זה, שאז צריכים למצוא חידוש עבור השמחה, בכדי לפעול שמחה באמיתיות ובהוספה מלילה ללילה כו' (כמובן משמחת נישואין, "שמח תשמח ריעים האהובים"¹² – שבכל יום זקוקים לפנים חדשות כדי לפעול שמחה אמיתית¹³).

ג. בנוגע לשמה של השמחה – "בית השואבה", אמרו חז"ל¹⁴ "למה נקרא שמה בית שואבה, שמשם שואבים רוח הקודש", ומביאים לזה ראי' מיונה בן אמיתי, ש"נכנס לשמחת בית השואבה ושרת עליו רוח הקודש" [שזהו סיפור שאירע בפועל, "מעשה רב"¹⁵ (לא מחלק האגדה וכיו"ב), שדוקא מזה לומדים הלכה לפועל¹⁶].

והנה, כל דבר בבית המקדש הי' בתכלית הדיוק, וכמ"ש¹⁷ "הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל". ובמילא צריך להבין – מדוע זה נקרא "בית השואבה"? הרי הן השמחה דשמחת בית השואבה לא היתה ב"בית" מיוחד, אלא בעזרת נשים⁶, והן שאיבת המים בפועל היתה במקום אחר לגמרי, לא בבית המקדש. ויתירה מזו – היו שואבים מים ממי השילוח¹⁸, מחוץ לירושלים! וא"כ מדוע נקראת "שמחת בית השואבה" (ולא "שמחת השואבה")!?

ויש לומר, שבזוה מרומז, שאע"פ שהשמחה היתה רק בשבעת הימים של סוכות, מכל מקום נעשתה השמחה באופן דקביעות כמו "בית", עד שמקום השמחה נקרא "בית השואבה". וזה גם נמשך אח"כ על כל ימי השנה, שהשם "בית השואבה" נשאר לכל השנה (שבכל ימי השנה קוראים את השמחה – "שמחת בית השואבה").

ועד שזה נמשך בכל העולם, גם מחוץ לבית המקדש, ומחוץ לירושלים ומחוץ לארץ ישראל (כפי שמסתבר, שבזמן שבית המקדש הי' קיים נהגו לחגוג שמחת בית השואבה בכל מקום שבו דרו בני ישראל, גם מחוץ לירושלים וארץ ישראל, במכל שכן מזה שחוגגים את זה היום), שהשמחה, שהיא באופן של קביעות, נמשכת בכל העולם, עד שכל העולם נקרא "בית השואבה".

13) ראה טושו"ע אה"ע ס"ב ס"ז.

14) ירושלמי סוכה פ"ה ה"א.

15) שבת כא, א. ב"ב קל, ב.

16) ב"ב שם.

17) דברי הימים א כח, יט.

18) ראה סוכה מח, א.

10) ראה תורה נפסל – מנחות כ, ב. רמ"א יו"ד

סשע"ו ס"ד. שר"ע אדה"ז או"ח סו"ס קפ. סתצ"ד סט"ז. ועוד.

11) ראה שו"ת מנחת אלעזר ח"א סק"ט. לקו"ש ח"א

ע' 230. ועוד.

12) נוסח ברכות נישואין (כתובות ח, א).

ד. בנוגע לשמחת בית השואבה – מצינו ענינים שהם בשוה בכל שנה, וענינים השייכים לשנה מסוימת במיוחד. ובין השנים גופא – מצינו ענינים השייכים לכל שבעת ימי הסוכות, וענינים השייכים ליום זה במיוחד, ובלשון הידוע "כל יומא ויומא עביד עבידת"י¹⁹.

והמקור לכל הענינים הכלליים והפרטיים – הוא בתורה, וכמאמר²⁰ "קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא", ולכן "בר נש עסיק באורייתא ומקיים עלמא". ולכן, בכדי למצוא את הענינים המיוחדים הנ"ל (לא רק הענינים הכלליים דחג הסוכות ושמחת בית השואבה, אלא גם הענינים הפרטיים לשנה מיוחדת ויום מיוחד), צריכים לחפש בתורה. הענין הכללי השייך לכל ימי הסוכות שבכל שנה ושנה:

חג הסוכות קשור עם עבודות שונות שהיו עושים בבית המקדש. ואיתא בלקו"ת²¹ (ה"חסידישע פרשה" של השבוע²²) ש"עכשו שאין לנו בית המקדש ולא מזבח (וכידוע שהתורה היא נצחית²³), צריך כל אחד למצוא דברי חפץ בנפשו ולהבין איך כל הבחינות עליונות של מעלה הם למטה בעבודת ה' שבלב כל אחד ואחד".

וממשיך בלקו"ת²⁴ ומבאר: "הלב הוא רומז כנגד המזבח, וכשם שהיו ב' מזבחות פנימי וחיצון, כך יש בלב ב' בחינות, חיצונית הלב ופנימיות הלב". ועפ"ז מבאר את ענין הקרבנות וניסוך המים בעבודה.

ובפרטיות יותר (ע"פ המבואר בארוכה בדרוש זה ובדרוש שלאחרי זה): שני הענינים דניסוך היין וניסוך המים (שניסכו על גבי המזבח בחג הסוכות) מרמזים על אהבה כרשפי אש ואהבה כמים. ובספירות – מים הוא חכמה ויין הוא בינה²⁵, המורים על שתי התנועות דביטול והתפשטות.

ובעבודה: כתיב²⁶ "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ואמרו רז"ל²⁷ "בתוך בני ישראל". והיינו, שבכחו של יהודי לפעול את עניני ניסוך המים והיין בעבודה (שני מיני האהבות) ב"משכן" ו"מקדש" הרוחני שבלבו פנימה, שזה יהי' משכן ומקדש לה'.

ה. כל הנ"ל שייך לחג הסוכות בכל שנה ושנה. ונוסף לזה, ישנם ענינים בשנה זו המייחדים ("טיילן אויס") את שמחת בית השואבה משאר שנים:

שנה זו היא שנת העיבור. ו"אסתכל באורייתא" (כנ"ל) – בתורה נקראת שנה זו "שנה תמימה"²⁸.

25 שם פ, א.
26 תרומה כה, ח.
27 ראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב לתחלתו (ד"ה ושני פסוקים). אלשיך תרומה שם. של"ה סט, א. רא, א. שכה, ב. שכו, ב.
28 בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ב ה"ה.

19 זהר ח"א רה, סע"א. ח"ג צד, ריש ע"ב.
20 זח"ב קסא, סע"א-ב.
21 סוכות עח, ג.
22 בהנחה אחרת: הלכות החג החסידיות ("די חסידישע הלכות החג").
23 ראה תניא רפ"ז. ובכ"מ.
24 שם, ריש ע"ד.

ונוסף לזה, ישנו דבר מיוחד ביום (לילה) הראשון של סוכות המייחד אותו משאר ימי הסוכות (שגם זה מתחלף משנה לשנה), ובכדי לדעת מהו הענין המיוחד, צריך לכל לראש "אסתכל באורייתא" (כנ"ל) – בשיעור חומש דיום זה, משני עד שלישי בפרשת ברכה. וכידוע פתגם אדמו"ר הזקן²⁹ שצריכים "לחיות עם הזמן" ("לעבן מיט דער צייט").

[ישנו גם שיעור היומי בתהילים, המתחלף בכל יום של סוכות. אבל זה לא משתנה משנה לשנה, כי בכל שנה, יום הראשון של סוכות הוא ט"ו תשרי (ועד"ז בימים שלאחרי זה), ואומרים את אותו שיעור בתהילים. וכבר דובר אודות כך בשנים שלפני זה, והענינים כבר נדפסו בדיוק בקונטרס מיוחד³⁰, ו"אותיות מאירות"³¹ וכו'].

ולכן נדבר עכשיו, בעיקר, אודות החידושים המיוחדים שבשנה זו: "שנה תמימה", ושיעור חומש היומי (כולל ג"כ – הקשר דשיעור החומש עם ענין התמימות).

ו. שיעור חומש היומי מתחיל "וללוי אמר תומיך ואוריך גו"³².

ובזה רואים מיד את השייכות לשנה זו (הנקראת "שנה תמימה"), כי "תומיך" הוא מלשון "תמימות". [ואע"פ שהפירוש ד"תומיך ואוריך" הוא אורים ותומים – הרי איתא בגמרא³³ "למה נקרא שמן אורים ותומים ("תומיך ואוריך") – אורים, שמאירין את דבריהן, ותומים, שמשלימין (ובעניננו – מתמים) את דבריהן", היינו שהם נקראים "אורים ותומים" כי הם מורים על תמימות ושלימות].

ויש לקשר זה גם עם חג הסוכות ושמחת בית השואבה:

"אוריך", מלשון אור, מורה על ספירת החכמה, ו"תומיך" מורה על ספירת הבינה³⁴, הפועלת תמימות ושלימות בנקודת החכמה, שע"ז נעשית נקודת החכמה בהרחבה והתפשטות. ולאידך גיסא – ספירת הבינה, "תומיך", חדורה בנקודת החכמה, "אוריך".

וזהו הקשר לחג הסוכות, כי (כמדובר לעיל) חג הסוכות קשור הן עם ניסוך המים והן עם ניסוך היין, ומבואר בלקו"ת²⁵ שניסוך היין קשור עם ספירת הבינה ("תומיך"), וניסוך המים קשור עם ספירת החכמה ("אוריך"), היינו, שהניסוך הוא לא רק ביין, בינה, אלא גם במים, חכמה.

וזהו "וללוי אמר תומיך ואוריך גו": ענינו דשבט לוי הוא "לעמוד לפני ה' לשרתו"³⁵ – העבודה בבית המקדש, ששם נעשית העבודה דניסוך המים והיין, ושם גם חוגגים את שמחת בית השואבה (בעזרת נשים, כנ"ל).

(29) "היום יום" ב חשון.

(30) מעייני הישועה (קה"ת, תשמ"ח) ע' 307 ואילך.

(31) ראה של"ה קצא, ב. מגדל עוז הלי' אישות פ"ד

ה"ט. סה"מ תש"א ע' 17.

(32) ברכה לג, ח.

(33) יומא עג, ב. וראה גם פרש"י תצוה כח, ל.

(34) ראה גם (באו"א קצת) סד"ה אך בגורל תשל"ב

(סה"מ במדבר ח"ב ע' רצד).

(35) עקב י, ח.

ועבודת שבט לוי שייכת לכאו"א מישראל, כפסק דין הרמב"ם³⁶ ש"לא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש . . אשר נדבה רוחו . . להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו כו", שכאו"א יכול לקיים את כל פרטי העבודות הנ"ל ב"משכן" ו"מקדש" הפרטי שלו, כנ"ל. ז. וממשיך אח"כ בשיעור: "תריבהו על מי מריבה"³². וכאן רואים מיד את הקשר עם ניסוך המים ושמחת בית השואבה, כי מדובר כאן אודות מים – "מי (מריבה)".

אלא, דמכיון שעומדים כבר לאחר העבודה דראש השנה ויום כיפור, ועכשיו באים כל העניינים בהתגלות (כמ"ש³⁷ "בכסה ליום חגיגו", שכל העניינים שהם בהעלם בראש השנה ויום הכיפורים באים לידי גילוי בחג הסוכות³⁸) – מובן (וזהו דבר ודאי) שהענין ד"מי) מריבה" כבר נתבטל ונתהפך, והמים נעשים באופן דטוב וקדושה, ועד – "וישבתם מים בששון".

ח. ויש לקשר כל זה (הענין דתמימות, חג הסוכות ושיעור החומש) עם האושפיזין. וכמדובר כבר בשנים הקודמות³⁹ אודות האושפיזין, שהם באים בכל יום של סוכות (והן אמת שהם נקראים "אושפיזין" מלשון אורחים, אבל הם באים באופן שמלמדים את ה"בעלי בתים" ומשפיעים עליהם).

– הן האושפיזין של הזהר⁴⁰: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד, והן האושפיזין החסידיים ("די חסידישע אושפיזין"), כפי שגילה נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר⁴¹ שבכל יום באים גם האושפיזין החסדיים, וכידוע הסיפור בזה⁴², שהוא הראה באצבעו ואמר: כאן יושב ("אָט דאָ זיצט") הבעש"ט, כאן יושב המגיד, כאן יושב אדמו"ר הזקן, כאן יושב אדמו"ר האמצעי, כאן יושב הצ"צ, כאן יושב אדמו"ר מהר"ש, כאן יושב אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע.

הקשר של האושפיזין דיום זה – אברהם אבינו והבעש"ט – עם ענין התמימות:

אצל אברהם אבינו כתיב⁴³ "התהלך לפני והי' תמים".

ובנוגע להבעש"ט – רואים שבהתחלת ספרו "צוואת הריב"ש" (שעליו העיד אדמו"ר הזקן⁴⁴ ד"הגם שבאמת אינה צוואתו . . אך המכוון הוא אמת לאמיתו") כתוב "להיות תמים בעבודתו יתברך".

הסוכות ספ"ג. סידור הארז"ל כוונת הסוכה בסופה.
 (41) ראה סה"ש תרצ"ז ע' 161. שיחת ליל א' דחה"ס תש"ג. אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י צ' ח"ט ס"ע תמב"ג. אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ד ע' טז. לקו"ש ח"ג ע' 835.
 (42) ראה גם שיחת ליל ב' דחה"ס תשנ"ב (דברי משיח ח"א ע' 105). וש"נ.
 (43) לך לך יז, א.
 (44) אגה"ק רסכ"ה.

(36) הל' שמיטה ויובל פי"ג הי"ג.
 (37) תהלים פא, ד. ראה ר"ה ח, סע"א"ב.
 (38) לקו"ת ר"ה נד, ריש ע"ד. סידור (עם דא"ח) רלה, ב. המשך תרס"ו ע' לב. ועוד.
 (39) שיחות לילות חג הסוכות תשמ"א-תשמ"ח (נדפסו בשיחות קודש תשמ"א-תשמ"ח; התוועדויות תשמ"ב-תשמ"ח; ובספר מעייני הישועה (קה"ת, תשמ"ח)).
 (40) ח"ג קג, ב ואילך. וראה גם פע"ח שער (כה) חג

והקשר של האושפיזין עם שיעור החומש וחג הסוכות:

דובר לעיל אודות ענין המים (הקשור עם חג הסוכות), שכתוב גם בשיעור היומי – "מי מריבה".

וגם בנוגע לאושפיזין מצינו שהנקודה המשותפת ביניהם הוא ענין המים. ובהקדם – שטבע ותכונת המים הוא, שהם יורדים ממקום גבוה למקום נמוך⁴⁵. ועד"ז מצינו גם בנוגע להאושפיזין:

בנוגע לאברהם אבינו – הרי נאמר⁴⁶ "זכור אב נמשך אחריו כמים". ובפשטות – אברהם אבינו התעסק בהכנסת אורחים⁴⁷ לכל אחד ואחת, "האנשים והנשים והטף"⁴⁸, וכן גם ל"גרך אשר בשעריך"⁴⁸, ויתירה מזו – אפילו עם אלו שהיו לפני "גיר", כידוע⁴⁹ שאברהם הכניס גם ערביים ("אַרְאֲבָעֵר") שעבדו עבודה זרה. שזהו ע"ד טבע ותכונת המים, היורדים ממקום גבוה למקום נמוך.

ובנוגע להבעש"ט – ידוע⁵⁰ שהוא התעסק בלהסתובב בערים ועיירות ("שטעט און שטעטלעך") שונות שבהן דרו יהודים, בכדי לעודד את רוחם ולסייע להם, תחילה – בענינים גשמיים, ואח"כ (מיד או לאחר זמן) – גם בענינים רוחניים. וזה הי' לכל בני ישראל, "האנשים והנשים והטף" (אפילו הנמוך ביותר), עד אפילו גם לאומות העולם, וכמסופר ב"שבחי הבעש"ט" (ויש אומרים⁵¹ שחלק מהסיפורים שם נכתבו ע"י אדמו"ר הזקן) – שזהו ע"ד הנהגתו של אברהם אבינו בנוגע לגרים [ורק שאצל הבעש"ט זה לא בא לידי גיור בפועל (ע"פ רוב, אלא רק חלק קטן מהם התגיירו), כי בפועל כיום, במעמד ומצב הנוכחי (לאחר חתימת המשנה והתלמוד כו'), נזהרים מלקבל גרים מפני כמה טעמים, ובפשטות הטעם – כמארז"ל⁵² "קשים גרים לישראל כו"']. שבוה רואים ג"כ הקשר לענין המים.

ט. ויש להוסיף בכל זה, ע"פ המשך שיעור החומש שענינו של שבט לוי הוא "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל"⁵³, "להורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים"⁵⁴. שזהו ענין האושפיזין, שהם גדולי התורה, שרי התורה ונשיאי התורה⁵⁵, ומורי ההוראה של ישראל.

(51) ראה גם "שבחי הבעש"ט" כתי" (ירושלים, תשמ"ב) במבוא (ע' 18 ואילך).

(52) יבמות מז, ב. וראה רמב"ם הל' איסורי ביאה פי"ג הי"ח.

(53) ברכה שם, י.

(54) רמב"ם הל' שמיטה ויובל שם הי"ב.

(55) בהנחה אחרת: שרי התורה, צדיקי התורה ונשיאי ישראל.

(45) ראה תענית ז, א.

(46) נוסח תפלת גשם.

(47) ראה וירא יח, ב ואילך. קידושין לב, ב. ב"מ פו, ב ואילך. ובכ"מ.

(48) ל' הכתוב – וילך לא, יב.

(49) ב"מ שם (פו, ב). פרש"י וירא שם, ד.

(50) ראה "התמים" ח"ב ע' מד (סט, ב). לקו"ש ח"א ע' 261. ובכ"מ.

ובמיוחד – האושפיזין החסידיים, נשיאי פנימיות התורה, ובפרט כפי שנתגלה בחסידות חב"ד, המביאה את פנימיות התורה בהבנה והשגה, "יתפרנסון מיניי"⁵⁶, ועד בדוגמת אכילה ושת' שנעשית דם ובשר כבשרו⁵⁷, ועד שנמשך וחדר גם בענינים גשמיים, ע"ד אכילה ושת' כפשוטה.

וזהו ג"כ "וללוי אמר . . לאיש חסידיך": לוי הוא מלשון התקשרות, על שם "ליוה אישי אלי"⁵⁸, דהיינו שהכל צריך להיות חדור בההתקשרות של אלו שהם "איש חסידיך" – החסידים – לצדיק ונשיא הדור, ללכת בדרכיו ואורחותיו אשר הורנו⁵⁹ – לא רק בעניני תורה ומצוות, ג' הקוין דתורה תפילה וצדקה, אלא גם בעניני הרשות, באכילתו ושתיתו וכו', וב"כל מעשיך"⁶⁰ ו"בכל דרכיך"⁶¹, שהם "לשם שמים"⁶⁰ ו"דעהו"⁶¹, שניכר בגלוי בכל עניניו (גם בעניני רשות) שהנהגתו היא של חסיד של נשיא הדור, והוא מקיים את הוראותיו ורצונו בכל הענינים והפרטים, באופן של התקשרות אמיתית ופנימית, שזה חודר ונעשה רצונו הפנימי, שמגלה שמחה פנימית באופן פנימי.

כולל ובמיוחד, ההוראה שהזמן גרמא – לחגוג את שמחת בית השואבה, ועם שמחה פנימית, מכיון שזה בא מרצונו הפנימי, כנ"ל.

י. ובפרט כפי שרואים אצל האושפיזין דיום זה, שעניניהם נמשכים לכאו"א מישראל:

אברהם נקרא "אברהם אבינו", "אבינו" של כאו"א מישראל. וכמודגש במארוז⁶² ל"אין קורין אבות אלא לשלושה", החל – לכל לראש – מהראשון מהאבות ("ראש לאבות"⁶³), אברהם אבינו, שלכן שייכים עניניו לכאו"א מישראל, "האנשים והנשים והטף", עד גם ל"גרך אשר בשעריך" – כידוע מ"ש הרמב"ם בא' מתשובותיו⁶⁴ שהגרים מתייחסים עד לאברהם אבינו, כי "אברהם מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים"⁶⁵.

ובנוגע להבעש"ט – רואים שהוא התעסק עם כל הסוגים דבני ישראל, וגם אינם-יהודים, כנ"ל.

יא. ההוראה מכל האמור לעיל במעשה בפועל, כי "המעשה הוא העיקר"⁶⁶, ו"והחי יתן אל לבו"⁶⁷:

62 ברכות טז, ב.
63 ב"ר פנ"ט, ו.
64 ראה רמב"ם הוצאת שולזינגר (ני., תש"ז) הוספות לח"א סי"ט. תשובות הרמב"ם (ירושלים, תש"כ) ח"ב טרצ"ג. וראה גם רמב"ם הלי' ביכורים פ"ד ה"ג.
65 פרש"י לך לך יב, ה.
66 אבות פ"א מי"ז.
67 קהלת ז, ב.

56 תקו"ז ת"ו בסופו (כג, סע"ב ואילך). וראה מק"מ בהקדמה לזהר. כסא מלך לתקו"ז שם. ועוד.
57 ראה תניא פ"ה (ט, סע"ב).
58 ויצא כט, לד.
59 ע"פ אגה"ק סכ"ז (קמו, א).
60 אבות פ"ב מי"ב. רמב"ם הלי' דעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 646 בהערה ד"ה כל מעשיך לשם שמים.
61 משלי ג, ו. רמב"ם וטושו"ע שם. שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ו ס"ב.

צריכים ללכת ולחגוג את שמחת בית השואבה בפועל ממש, ע"י שירה בפה (שזהו ג"כ ענין של מעשה – "עקימת שפתיו הוי מעשה"⁶⁸), עד גם לרקוד ברגליים (שזהו מעשה בפועל כפשוטו). ולעשות זאת באופן ד"כל עצמותי תאמרנה"⁶⁹.

ולחגוג את שמחת בית השואבה ברחוב, עד שהרחוב עצמו, וכל אלו הנמצאים שם, ירקדו יחד עמו ("וועלן מיט-טאנצן").

ועאכו"כ שפועלים על היהודים הדרים ברחוב זה, או אפילו אלו שרק עוברים ברחוב בדרך עראי – שהם ג"כ יהיו בשמחה וג"כ ירקדו יחד עמו, שזה נפעל ע"י הדיבור בעניני התורה הנצחית, ובפרט בעניני "ואהבת לרעך כמוך"⁷⁰, שהיא "כלל גדול בתורה"⁷¹, "ואידך פירושה הוא"⁷².

ועי"ז פועלים שהשמחה נעשית באופן ד"בית השואבה", באופן של קביעות (כנ"ל ס"ג) – דאע"פ שהם רק עוברים ברחוב (לא באופן של קביעות), נעשית השמחה אצלם באופן של קביעות. ועד שהם נעשים "נרות להאיר"⁷³, שהם משפיעים גם על יהודים אחרים שהם ג"כ ישמחו בשמחת בית השואבה, דלא רק שהם ישמעו כיצד השני שר וכו', אלא הם ישירו ג"כ.

יב. וכל זה הוא באופן דתמימות ושלמות, בהתאם להחידוש שבחג הסוכות דשנה זו שהיא "שנה תמימה", וגם שנת "תשמט ידך"⁷⁴, והר"ת של השנה היא – "תהא שנת משיח טובה", היינו שבין כל סוגי השנים שיכולים להיות אצל משיח (בעשור דשנות משיח) גופא – זוהי "שנת משיח טובה" (כמדובר כמה פעמים)⁷⁵.

וכל זה הוא בהוספה לכך ששנה זו היא גם המשך לשנה שלפני זה – שנת "הקהל . . האנשים והנשים והטף"⁴⁸, ושנת "תְּשִׂמַח וְתִשְׂמַח". ומכיון ששנה זו היא המשך לשנה שלפני זה, בודאי שצריך להיות "מעלין בקודש"⁷⁶.

ומכיון שכבר עברו ריבוי שנים שבהן חוגגים את השמחה דשמחת בית השואבה, ובהתאם להכלל "מעלין בקודש", שמוסיפים משנה לשנה – מובן היכן אנו אוחזים כבר ("וואו מיר האַלטן שוין") (או עכ"פ – היכן היינו צריכים לאחוז) בשנה זו. ואפילו באם הי' איזה חסרון באמצע, הרי ישנו הכלל ש"אין לך דבר העומד בפני התשובה"⁷⁷.

הערה 103. שם ע' 630. ובכ"מ.

75) ברכת עיוהכ"פ אחרי מנחה; ברכת התמימים עיוהכ"פ לפני "כל נדרי" (דברי משיח) ס"י; שיחת ש"פ האזינו (דברי משיח) סוס"ה.

76) ראה ברכות כח, א. וש"נ. ובכ"מ – נסמנו בלקו"ש ח"ג ע' 250 הערה ד"ה להעלות בקודש.

77) רמב"ם הל' תשובה פ"ג הי"ד.

68) סנהדרין סה, א.

69) תהלים לה, י.

70) קדושים יט, יח.

71) תו"כ ופרש"י עה"פ.

72) שבת לא, א.

73) ראה לקו"ש ח"ב ע' 383 ואילך. ובכ"מ.

74) פ' ראה טו, ג. ראה סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 610

יג. ויהי רצון, שההוספה בשמחת בית השואבה בשמחה הכי גדולה, ועם "שטורעם" שלמעלה מכל מדידה והגבלה – תמהר ותזרו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, – כי אם שמחה בכלל "פורצת גדר"⁷⁸, עאכ"כ שהשמחה דשמחת בית השואבה, עלי' אמרו חז"ל⁶ "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו" – בודאי שתפרוץ את כל הגדרים, ולכל לראש – גדרי הגלות, באופן שלא יישאר שום רושם מהגלות, והרושם היחיד שנשאר הוא הטוב והשמחה הגדולה היוצאת מהגלות – "שמחנו כימות עיניתנו"⁷⁹.

ולהוסיף, שסוכות בכלל קשור עם הגאולה העתידה, כדאיתא בגמרא⁸⁰ שלעתיד לבוא ינסה הקב"ה את הגוים במצות סוכה, "מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, לכו ועשו אותה". וכפי שמצינו גם בהפטרות יום הראשון דסוכות אודות לעתיד לבוא: "והי' כל הנותר מכל הבאים על ירושלים ועלו מידי שנה בשנה להשתחוות למלך ה' צבאות ולחוג את חג הסוכות"⁸¹.

אבל העיקר דכל ענינים אלו הוא – שיהי' כן בפועל ממש, מיד, עוד לפני אמירת ההפטרה (כי זה בא רק מחר, ולאחר חלק חשוב בתפילה – תפילת העמידה, קריאת שמע וכי'⁸²), כבר עכשיו, בזמן שמתחילים לחגוג את שמחת בית השואבה – מיד אחרי תפילת ערבית, כדאיתא בגמרא⁸³ "כשהיינו שמחים בשמחת בית השואבה לא ראינו שינה בעינינו . . לא טעמנו טעם שינה דהווינו מנמנמי אכתפא דהדדי" – היינו שזמנה של שמחת בית השואבה הוא בלילה.

ולכן, ש"יחטפו" ("זאָל מען אַריינכאַפֿן") ויתחילו מיד לחגוג את שמחת בית השואבה, מיד אחרי התפילה, ולא משנה ("עס מאַכט ניט אויס") אם זה יהי' לפני קידוש וסעודת יו"ט... ואח"כ יפסיקו למשך זמן – כדי לעשות קידוש על יין "המשמח אלקים ואנשים"⁸⁴, ולאכול סעודת יו"ט – ג"כ מתוך שמחה. ומיד לאחר מכן – להמשיך בשמחה דשמחת בית השואבה באופן ד"לא טעמנו טעם שינה".

ו"המעשה הוא העיקר" – שזה לא יישאר רק בדיבורים, או בספר מודפס, אלא שיעשו מזה ספר "חי" ("א' לעבעדיקער ספר") (בדוגמת הפתגם הידוע⁸⁵ בנוגע לשמחת תורה, שיהודי נעשה ה"רגלים" של הספר תורה) – עיי' שרוקדים בשמחה גדולה, עד שבאים לגדולה שאין למעלה ממנה – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(82) בהנחה אחרת: אחרי תפילת שחרית וקריאת התורה.

(83) סוכה נג, א.

(84) ס' שופטים ט, יג.

(85) ראה סה"ש תש"ד ע' 36.

(78) ראה בארוכה סה"מ תרנ"ז ס"ע רכג ואילך.

(79) תהלים צ, טו.

(80) ע"ז ג, א.

(81) זכרי' יד, טז.

וימשיכו לחגוג את השמחה דשמחת בית השואבה בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש (שמצינו בנ"ך (בהפטרת היום, כנ"ל) הדגשה בשייכות לירושלים וסוכות), ובבית המקדש השלישי (כולל החלק ד"בית השואבה" בבית המקדש – בעזרת נשים כנ"ל), עד בקודש הקדשים (כפסק דין הרמב"ם הנ"ל "לא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש . . הרי זה נתקדש קודש קדשים"),

וכאמור – תיכף ומיד ממש.

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאורחים שיחיו,

ליל א' דחג הסוכות ה'תשמ"ט

– בעת ביקורו בסוכה –

הנחה בלתי מוגה

א. "פותחין בברכה"¹, ובזה גופא – ברכה משולשת, וכמדובר לעיל² ע"פ מה דאיתא בילקוט³ ש"שלוש שמחות כתיב בחג" – שהפתיחה בברכה צריכה להיות שלוש פעמים: "גוט יום טוב, גוט יום טוב, גוט יום טוב".

ומכיון שאמרו חז"ל⁴ "בתלת זימני הוי חזקה", פועלת הברכה תוקף ו"חזקה" ("שטאַרקייט") בהשמחה, ונותנת כח שיוכלו להמשיך את השמחה במשך כל שבעת ימי חג הסוכות.

ועד לשמחה דשמיני עצרת ושמחת תורה, שאז השמחה היא ביתר שאת וביתר עוז, למעלה מכל מדידה והגבלה.

ואח"כ נמשכת ופועלת השמחה במשך כל השנה כולה, ועד לתכלית השלימות שבשמחה – לעתיד לבוא.

ובפרט בשנה זו, שהיא שנת העיבור, הנקראת "שנה תמימה"⁵, כי בשנה זו משתווה מהלך הלכנה עם מהלך השמש⁶, ועד שב"שנה תמימה" מיתוסף שישנם יותר ימים מאשר בשנת החמה. ויש לומר, שזהו ע"ד ומעין לעתיד לבוא, שאז יהי' "נקבה תסובב גבר"⁷.

וזה מרמז גם על מעלתן של ישראל (הדומין ללבנה⁸) בתכלית השלימות לעתיד לבוא, שאז יהיו במעמד ומצב נעלה ביותר, יותר מבזמן בית שני או בית ראשון, ויותר אפילו מזמן משה רבינו, כולל גם זמן מתן תורה – כמובן ממה דאיתא בתניא⁹ בנוגע להשלימות דלעתיד לבוא ש"כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה", היינו שהמעמד ומצב במתן תורה הי' רק "מעין" המעמד ומצב ושלימות דלעתיד לבוא; נוסף לזה שלעתיד לבוא יהי' הכל באופן נצחי, ובזה גופא – באופן דמוסיף והולך.

6 בהנחה אחרת: שבה נשלם החסרון דשנת הלכנה לגבי שנת החמה.

7 ירמ' לא, כא.

8 ראה חדא"ג מהרש"א סוכה כט, א. וראה ד"ה ויאמר לו יהונתן במאמרי אדה"ז תקס"ז ע' מח ואילך. ועם הגהות – אוה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך.

9 פל"ו (מו, א).

1) ע"פ פתיחת אגה"ק ס"א. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 641 הערה ד"ה פותחין בברכה. וש"נ.

2) בשיחה אחרי מעריב בתחלתה.

3) שמעוני – אמור רמז תרנד (בתחלתו).

4) ב"מ קו, ריש ע"ב. וש"נ.

5) בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם הל' מטיטה ויובל פ"ב ה"ה.

ב. ובכל זה גופא – מיתוסף יותר כאשר נמצאים ביחד עם אורחים:

סוכות בכלל קשור עם אורחים, כי א' מהענינים העיקריים דסוכות הוא האושפיזין (שהם אורחים), הן האושפיזין של הזהר¹⁰ – אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רבינו, אהרן כהן גדול, יוסף הצדיק ודוד מלכא משיחא, והן האושפיזין החסידיים¹¹ – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, ואדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, והמאסף לכל המחנות¹² – נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהוא האושפיז דשמיני עצרת¹³ (שאז כל עניני סוכות נקלטים בפנימיות¹⁴), כנגד יוסף¹⁵ (שמו הראשון).

וכמדובר כמה פעמים שהאושפיזין שבזהר והאושפיזין החסידיים הם ענין אחד, והם עומדים כולם יחד באותה סוכה (ולהעיר ממה שמצינו בהלכה¹⁶ בנוגע לברכת המזון אחרי סעודה – כולל גם הסעודה בסוכה – שאחד מברך לכולם).

ומזה מובן, שכאשר נמצאים בסוכה ביחד עם אורחים, ובמקום שבו הם אוכלים סעודת יו"ט וכו' – מודגשים יותר עניני האושפיזין. והאושפיזין הם "אורחים" כאלו שמלמדים ומורים את הדרך לה"בעלי בתים", המתנהגים ע"פ הוראתם.

ג. והנה, הגילוי של האושפיזין שייך לכל אחד ואחת מישראל, "האנשים והנשים והטף"¹⁷.

ועד"כפי שהכנסת אורחים בפשטות שייכת לכל אחד ואחת בשוה, אנשים נשים וטף, ועד"ז גם ההכנות להסעודה שייכות לכולם בשוה – כן הוא גם בנוגע להאושפיזין, שהגילוי שלהם שייך לכאו"א בשוה – לא רק בסוכה בשעת הסעודה, אלא אפילו בההכנות להסעודה!¹⁸

ואע"פ שרק הנשמות באות (וא"כ כיצד אומרים שהגילוי בא לכאו"א) – מכל מקום, מכיון שמדובר אודות נשמות של צדיקים, זה בא לידי גילוי ופועל על כל מי שרוצה שיוכל להרגישם ולהתקשר עמהם!

א. סה"מ סוכות-שמח"ע' תיח. וש"ג.
15) ראה זח"א רח, ריש ע"ב. ועוד. וראה לקו"ש ח"ג ס"ע 832 ואילך.
16) ראה טשו"ע או"ח ר"ס קצב. ועוד.
17) ל' הכתוב – וילך לא, יב.
18) בהנחה אחרת: וכאמור, כל זה הוא בהדגשה יתירה בסוכה של אורחים, שבה עורכים סעודת יו"ט ביחד עם האושפיזין, ולא עוד, אלא שהאושפיזין באים ונמצאים כבר בעת ההכנות לסעודה, כשם שהאורחים כפשוטם נמצאים שם באותה שעה.

10) ח"ג קג, ב ואילך. וראה גם פע"ח שער (כח) חג הסוכות ספ"ג. סידור הארז"ל כוונת הסוכה בסופה.
11) ראה סה"ש תרצ"ז ע' 161. שיחת ליל א' דחה"ס תש"ג. אגרות-קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ט ס"ע תמב"ג. אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ד ע' טז. לקו"ש ח"ג ע' 835.
12) ל' הכתוב – בהעלותך י, כה. וראה גם סה"מ ד' פרשיות ח"א ע' רכט.
13) ראה מעייני הישועה (קה"ת, תשמ"ח) ע' 201 ואילך.
14) לקו"ת האזינו עו, ג. שמע"צ פה, ג. פח, ד. צא,

ד. ויהי רצון, שנזכה כבר לראות את האושפיזין כפי שהם נשמות בגופים, כאשר יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁹, וכל האושפיזין – אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד, ועאכו"כ האושפיזין החסידיים (או להיפך – האושפיזין החסידיים ועאכו"כ האושפיזין של הזהר) – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ונשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בראשם, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין"²⁰.

ושעוד ביום הראשון של סוכות תבוא כבר הגאולה תיכף ומיד, וכמוזכר לעיל²¹ שסוכות קשור עם הגאולה העתידה, כי בהפטרת היום הראשון של סוכות מדובר אודות הגאולה²².

ושהקב"ה יעזור שהגאולה תבוא עוד לפני אמירת ההפטרה, ובמילא נראה מיד איך ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", כי צדיקים (ועמך כולם צדיקים²³) קמים לתחי' מיד, כדאיתא בזהר²⁴.

ותיכף ומיד ממש ממשיכים את השמחה דשמחת בית השואבה (שהיא באופן של תוקף וחזוק, כנ"ל) בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובבית המקדש, בשמחה גדולה שלמעלה ממדידה והגבלה.

(22) זכר' יד, א ואילך.

(23) ישע"י ס, כא. וראה סנהדרין ר"פ חלק.

(24) ח"א קמ, א.

(19) ישע"י כו, יט.

(20) ראה מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

(21) בשיחה אחרי מעריב סי"ג.

ר"ד ב"יחידות" לחברי הקרן לפיתוח "מחנה ישראל" תשנ"ב

• אחת שאלה בנוגע לשידוך עם בחור מעבר לים, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (באנגלית): "אם הוא מעבר לים, לא כדאי להיות מוטרד אודות משהו שמעבר לים".

הנ"ל: אז לא להתעניין בזה?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "לא, זה לא כדאי להיות מוטרד, להמשיך לחשוב אודות משהו שמעבר לים. יותר כדאי לחפש סביבך בארצות הברית. את גרה בארצות הברית, אז תחפשי בארצות הברית. השי"ת יברך אותך".

יום ראשון, ז' תשרי

• אחת ביקשה ברכה לאמה שהיא גרושה ורוצה להינשא שוב.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (באנגלית): "זה – תשאלו רב שיוודע ממצב הגירושין שלה, ואז הוא יוכל ליעץ לכם".

הנ"ל שאלה האם היא אכן תתחתן, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "צי זי וועט חתונה האָבן? יע, אויב מ'וועט זוכן...!".

(1) = "האם היא תתחתן? כן, אם יחפשו...".

מוצלח. הגמרא אומרת ש'אין תורה כתורת ארץ ישראל', אם אתה תלמד בארץ ישראל, אז תהי' [לך] הבנה יותר עמוקה. והשי"ת יברך אותך להיות מקור לנחת להורוך, ולעם ישראל בכלל, ואני בכללם".

אמו של הנ"ל שאלה כיצד יכול להיות לה יותר שלום בית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ע"י הוספת יהדות בביתך, וזה במיוחד ע"י הוספת ספרים בביתך. איני יודע כמה ספרים – ספרים יהודיים – יש לך בביתך; ע"י הוספת ספר יהודי, זה יכול... (חסר קצת), שיהיו הרבה ספרים עם תוכן יהודי. והשי"ת יברך אותך שיהי' לך בית שמח ובית יהודי".

בעלה ביקש ברכה שיהי' לו כח לעבוד חזק יותר, ועי"ז לתת יותר צדקה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זה מאמץ כדאי ("a worthwhile endeavour"), והשי"ת יברך אותך לעבוד עוד יותר חזק ממה שאתה משער עד עתה, ולהיות מוצלח".

הנ"ל: ואמצא את המיועד ("באשערט") שלי כאן?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אני מקוה, כן. אל תשכחי לשלוח לי הזמנה לחתונה. שתהי' לך שנה מתוקה".

הנ"ל: תודה רבה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "בבקשה, בשורות טובות".

• א"י (שעבר עם הוריו) אמר שנוסע ללמוד באה"ק למשך השנה הבעל"ט, ושאל באיזה ישיבה כדאי ללמוד, ואמר שחשב אודות "אש התורה".

כ"ק אדמו"ר שליט"א (באנגלית): "אתה יודע את הפרטים אודות 'אש התורה'?"

הנ"ל: קצת, כן.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אז זה כדאי. אם יש לך מידע מסויים, זאת אומרת שהינך רציני על דבר זה, אז תמשיך והי'".

(2 חלק מר"ד זה נדפס בדברי משיח תשנ"ב ח"א ע"י 373, וכאן הוא בתוספת פרטים. המו"ל.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"י

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומייד ממ"ש נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –

"לא לתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דיין יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלמה

נאו מייד ממ"ש ממש!

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בניי שליט"א בכל מושבותיהם

ותיכף ומייד ממ"ש, נאוו!